

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Συνεδρίασις τῆς 30 Ἰανουαρίου.—Πλὴν ἄλλων ἀνακοινώσεων τῶν κ. κ. Τ. Ἀμπελᾶ, Μ. Λάμπρου καὶ Σ. Βάλλης ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐπρότεινε διόρθωσιν τοῦ χωρίου τοῦ Πausaniou (Α' λα' 3) «τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηναίων ὀνομάζουσι καὶ Διόνυσον Μελοπόμενον» εἰς «τὴν δ' Ὑγείαν Ἀθηναίων ὀνομάζουσι καὶ τὸν Διόνυσον Μελοπόμενον». Ἐπραγματεύθη δ' εἴτα διὰ μακρῶν περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Πρυτανείῳ δικαστηρίου, ἀνασκευάσας καὶ τὰς γενομένας διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις ἐν τῷ 57 κεφαλαίῳ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας, οὗ τὸ τέλος ἀντί: «ὅταν δὲ μηδεὶς εἰδῇ» τὸν ποιήσαντα τῷ δρᾶσαντι λαγχάνει· δικάζει· δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φιλοβασιλεῖς καὶ τὰς τῶν ἀφύγων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων» διώρθωσεν οὕτω: «ὅταν δὲ μηδεὶς εἰδῇ» τὸν ποιήσαντα τῷ δρᾶσαντι λαγχάνεται· δικάζει· δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φιλοβασιλεῖς καὶ τὰς τῶν ἀφύγων [καὶ τῶν ὑποζυγίων] καὶ τῶν ἄλλων ζῶων». Τὴν δὲ προσθήκην ταύτην ἐδικαιολόγησε στηριζόμενος εἰς χωρίον τι τοῦ Πλάτωνος (Νομ. Θ' σ. 873 ε.).

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὴ Σχολὴ παρασκευάζει κατὰ τὸ ἔαρ δύο ἀρχαιολογικάς ἐκδρομάς, τὴν μίαν εἰς Πελοπόννησον, τὴν ἄλλην εἰς τὰς Κυκλάδας, προσεκληθήσαν δὲ νὰ συμμετάσχωσιν αὐτῶν οἱ βουλούμενοι τῶν ἐν Γερμανίᾳ φιλαρχαίων. Ἡ προθυμία ὑπῆρξε τόση, ὥστε ἤδη ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμενων νὰ συμμετάσχωσι τῆς πρώτης ἐκδρομῆς συνεπληρώθη, ὡς δηλοῖ ἡ Γενικὴ Ἐφημερὶς τοῦ Μονάχου. Ὁ πλοῦς εἰς τὰς νήσους θὰ γίνῃ ἐπὶ ἐπίτηδες ναυλωθέντος ἀτμοπλοίου, ἡ δὲ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς 15 μάρκας καθ' ἑκάστην.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης εὐρέθη ἐσχάτως τυχαίως ὑπὸ χωρικοῦ μαρμαρίνῃ κεφαλῇ ἀνδρὸς Ῥωμαϊκῆς καλῆς τέχνης. Ἡ κεφαλὴ αὕτη ἡγοράσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Πρακλείῳ Συλλόγου καὶ κατετέθη εἰς τὸ Μουσεῖον αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς συγγραφήν, ἡ μᾶλλον πρὸς ἔγγραφον διήγησιν δημώδους παραμυθίου, ὑπεβλήθησαν 32 χειρόγραφα, ὧν τὴν κρίσιν ἀνέλαβον εὐμενῶς οἱ κ. κ. Ν. Γ. Πολίτης καὶ Κ. Παλαμᾶς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑστίας.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἡ ἀνοιξὶς προσεγγίζει καὶ ὁ χειμὼν παρέρχεται, ἃς ἐκθέσθαι λοιπὸν ἕκαστος δι' ἐπιστολῆς πρὸς φίλον ἀπευθυνόμενης τὰς σχετικὰς ἐντυπώσεις του, ἃς περιγράψῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν διήλθε τὰς χιονώδεις καὶ παγεράς ἡμέρας παρὰ τὴν ἐστίαν, καὶ τὰς καλὰς ἡμέρας εἰς τοὺς ἀγρούς ἢ παρὰ τὴν ἀκτὴν. Ἀς μὴ παραλίπη νὰ συνδέσῃ καὶ τὰ τοπικὰ ἔθιμα καὶ παραδόσεις καὶ ὅ, τι ἄλλο ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν λαογραφίαν, ἵνα καταστήσῃ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν καὶ χαρακτηριστικὴν τὴν ἀφήγησιν.

Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ληθῶσιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἑστίας μέχρι τῆς 10 μαρτίου, θὰ κριθῶσι δὲ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ θὰ δοθῇ εἰς τὸ πρωτεῖον ἀμοιβὴ δραχμῶν 25. (Θὰ δημοσιευθῶσι δὲ καὶ τοῦτο καὶ τὰ σχετικὰς καλῆτερα εἰς τὴν Ἑστίαν.

Φιλολογικά.

Ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Δημοσιογραφικοῦ Συλλόγου διοργανοῦται ἔκθεσις περιλαμβάνουσα προσωπογραφίας τῶν δημοσιογράφων καὶ συγγραφέων τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Ἡ ἐναρξὶς αὐτῆς θὰ γείνη εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ἐν Βουξέλλαις ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Καλλιτεχνίας γενήσεται κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον διέκθεσις τοῦ Τύπου. Ἐν αὐτῇ θὰ ἐκτεθῶσιν ἀντίτυπα ἐφημερίδων παντὸς τόπου καὶ πάσης ἐποχῆς.

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πετροπόλεως ιδρύθη ἔδρα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, ἔκαμε δ' ἐναρξιν τῶν παραδόσεων του ὡς ὑφηγῆτης αὐτῆς ὁ γνωστός ἀρχαιολόγος κ. Κεραμεὺς Παπαδόπουλος. Τοιαύτη ἔδρα ὑπάρχει ἀπὸ πέρυσι καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁδησού.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Δρόσης φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μόσχας, ἐκδίδει προσεχῶς εἰς ἓνα τόμον ἔργα κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν νέων ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος, μεταφρασμένα εἰς τὴν ρωσικὴν.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Δουποιῦ νομοσχέδιον περὶ ἀπονομῆς ἰσοδίου συντάξεως ἐκ φράγκων 6,000 εἰς τὴν χήραν τοῦ Ἐρνεστού Ρενάν.

Ὁ Ζολᾶ ἐπιμένει νὰ γίνῃ Ἀκαδημαϊκός, μεθ' ὅλας τὰς ἐναντιληπτὰς ἀποτυχίας. Φροεῖ ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Ἀκαδημία εἰς τὴν πατρίδα του, μία ἔδρα ἀνήκει αὐτοδικαίως καὶ εἰς αὐτὸν καὶ διὰ τοῦτο δὲν θάποκμῃ νὰ τὴν ζητῇ. Ἦδη ὑποβάλλει τὴν ὑποψηφιότητά του ὡς διάδοχος τοῦ Τζῶν Λεμοάν, ἐδήλωσε δὲ ἀπὸ τοῦδε ὅτι θὰ ἐκτεθῇ καὶ ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ Ρενάν.

Ἐν Δυσσελδὸρφῃ, τῇ γενεθλίῳ πόλει τοῦ Ἑρρίκου Χάινε ἐπρόκειτο ν' ἀνιδρυθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ μεγίστου τῶν λυρικῶν τῆς Γερμανίας μνημεῖον ἐπὶ γηπέδου, τὸ ὁποῖον εἶχε παραχωρήσει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συστηθεῖσαν Ἐπιτροπὴν. Ἀλλ' ἤδη πρὸς μέγα φιλολογικὸν σκάνδαλον, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐδήλωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ὅχι μόνον τὴν περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασίν του ἀποκρούει ἀλλ' ὅτι ἀκομῇ ἔχει σκοπὸν νάρνηθῇ καὶ πᾶν ἄλλο γήπεδον ἐν τῇ πόλει, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξήτετο πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου. Εἰς τὸ ἀπαγορευτικὸν τοῦτο μέτρον προέβη τὸ Συμβούλιον ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἀναξυπρόσωπὸν τῶν περὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρρίκου Χάινε ζωηρῶν ἐρίδων καὶ παθῶν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπροκάλει ἡ ἀνέγερσις μνημείου πρὸς τιμὴν ποιητοῦ ἔχοντος ἔτι πολλοὺς ἀσπόνδους ἐχθροὺς διὰ τὴν ἀμειλικτον εἰρωνείαν του, τὴν ἀθείαν του καὶ τὸν φιλογαλλισμὸν του.

Ὁ Ἀλφόνσος Δωδέ, τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὴ ἡ κατὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἀντιπάθεια, ἐδέχθη ἐσχάτως νὰ γίνῃ μέλος τῆς ἐν Νιμῇ Ἀκαδημίας, ἀφ' οὗ ἐκεῖ δὲν θάναγκασθῇ νὰ ἐκλιπαρήσῃ δι' ἀναιρῶν ἐπισκέψεις τὴν ψῆφον τῶν ἀκαδημαϊκῶν, οὕτε εἰς ἄλλα ποταπὰ διαθήματα νὰ προβῇ.

Μετὰ φρασὶς τοῦ Μυστικοῦ τοῦ Διδασκάλου τοῦ νέου μυθιστορηματικῆς τοῦ Σεμβουλιέ ἀρχεῖται δημοσιευομένη ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐπισθρομικά.

Ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος ἐστάλη εἰς τὴν ἀστρονομικὴν Ἐταιρείαν τοῦ Λονδίνου δειγμα φωτογραφίας, παριστώσας τμήμα οὐρανοῦ, ἐν ᾧ διὰ τοῦ μικροσκοπίου δύνανται νὰ μετρηθῶσι 50,000 ἀστέρων διαφόρων μεγεθῶν. Ἡ πλῆξ ἐξετέθη ἐπὶ τριώρον ἢ δὲ συσκευὴ ἐκانونίσθη δι' ὥρολογίου.

— Ἀγγλος ὀφθαλμίατρος τοῦ ναυτικοῦ, ὁ δόκτωρ Μπίκερτον, ἐξέδωκεν ἐσχάτως βιβλίον δι' οὗ πειρᾶται νάποδείξῃ ὅτι τὰ πλείστα τῶν ναυγίων, συγκρούσεων καὶ λοιπῶν θαλασσίων δυστυχημάτων ὀφείλονται εἰς τὴν ἐλαττωματικὴν ὄρασιν πολλῶν ναυτῶν. Ἐκ τούτου δὲ συμπεραίνει ὅτι εἶνε ἀνάγκη συντόνου ὀφθαλμικῆς θεραπείας διὰ τὰ πληρώματα.

Καλλιτεχνικά.

Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ὁργανοῦται ἀπὸ τοῦδε διὰ τὸ θέρος τοῦ 1894 ἐν Δοσῶδῃ, ὡς τόπος δὲ ὀρίσθη τὸ νεώριον μέγαρον τῆς Ἀκαδημίας τῶν τεχνῶν.

— Ὁ γνωστὸς τεχνολόγος καὶ παλαιὸς δημοσιογράφος κ. Γ. Μαυρογιάννης ἀγγέλλει ἔργον πολυτιμον καὶ μοναδικόν, μελέτην ἐπὶ τῆς «Βυζαντινῆς τέχνης καὶ τῶν Βυζαντινῶν καλλιτεχνῶν». Τὸ ἔργον θὰ συνίσταται ἐξ 20 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ πραγματοποιεῖται δὲ διὰ μακρῶν ὁλῶς τὰς φάσεις τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς ζωγραφικῆς, μέρος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἡ Βυζαντινὴ λεγομένη τέχνη. Πλήθος εἰκόνων ἐκ τῶν πρωτοτύπων ληφθεισῶν θὰ ἡρσιμεύσων εἰς ἐπεξηγήσιν τοῦ κειμένου.

— Ὁ γνωστὸς ἀμερικανὸς ἑκατομμυριοῦχος Βάνδερβιλτ ἐδώρησεν εἰς τὴν ἐν Ὑόρκῃ Ἐταιρίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὁλόκληρον τὴν πινακοθήκην τούτου ἣν ἐδαπάνησε 4 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Θεατρικά.

Παρεστάθη ἐσχάτως εἰς τὸ Ἐλεύθερον Θέατρον τῶν Παρισίων ἡ Δεσποινὴ Ἰουλίττα δρᾶμα τοῦ Σουηδοῦ δραματοῦργου Ἀγνούστου Στρίνδμπεργ. Καὶ τὸ κοινὸν καὶ ἡ κριτικὴ ἀπεφάνθησαν δυσμενῶς περὶ τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον ἄλλως εἶνε ἐκ τῶν θραυστάτων προϊόντων τῆς πραγματικῆς σχολῆς, μόνον δὲ τινες ἐκ τῶν νέων Γάλλων συγγραφέων καὶ δημοσιογράφων ἀπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς καὶ ἀπεκάλεσαν ἀριστοῦργημα τὸ ξενότροπον δρᾶμα.

— Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἀνὰ τὸν μουσικὸν κόσμον εἶνε ὁ Φάλσταφ, τὸ νέον τρίπρακτον λυρικὸν μελοδραμάτιον τοῦ Βέρδη, δοθὲν μετὰ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ἐλήφθη ἐκ τῆς γνωστῆς κωμωδίας τοῦ Σαίξπηρ, τὴν ὁποίαν ὁ Μπόιτο, ὁ συνθέτης τοῦ κειμένου, ἐτροποποίησεν ὀλίγον ἀποκόψας ἐπουσιῶδη τινὰ καὶ μεταβαλὼν τὴν σειρὰν τῶν ἐπεισοδίων. Ἡ μουσικὴ τοῦ κρίνεται γενικῶς ὡς ἀριστοῦργημα πλήρες ἐμπνεύσεως καὶ πρωτοτυπίας, οἷον δὲν ἐπεριμένετο πλέον ἀπὸ τὸν ἐνδοξον μουσικοδιδάσκαλον ὀγδοηκοντούτη, πρῶτην ἤδη φορὰν ἐπὶ ζωῆς τοῦ ἐπιχειρήσαντα νὰ γράψῃ λυρικὸν μελοδραμάτιον.

— Μικρὸν πρὸ τῆς παραστάσεως τοῦ Φάλσταφ ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Βέρδην εἰς Μιλάνον, τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα· «Ἡ βασίλισσα καὶ ἐγώ, μὴ δυνάμενοι νὰ παραστήσασιν εἰς τὴν παράστασιν τοῦ Φάλσταφ, προτρέχουμεν διὰ τῶν ἡμετέρων εὐχῶν καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἡμετέρου θαυμασμοῦ τῆς χειροκροτήσεως, ἥτις θὰ χαιρετίσῃ μετὰ μικρὸν τὴν νέαν ἐκδόλωσιν μεγαλοφυΐας ἀνεξαντλήτου Φυλάττοι σε ἡ Πρόνοια ἐπὶ μακρὰ ἔτη πρὸς τιμὴν τῆς τέχνης, πρὸς ἀγαλλίασιν

τῆς ἡμετέρας ἀγάπης, πρὸς ἐγκαύχησιν τῆς εὐγνωμονούσης Ἰταλίας, ἥτις καὶ ἐν ταῖς χαλεπωτάταις τῶν ἡμερῶν ἐκ τῆς δόξης σου ἡρώσθη πατριωτικὰς ἱκανοποιήσεις».

— Πεντακοσίας χιλιάρδας δραχμῶν θὰ στοιχίσῃ τὸ νέον θέατρον, τὸ ἀνεγειρόμενον ἐν Κερκύρᾳ ἐπὶ σχεδίου ἰταλοῦ ἀρχιτέκτονος.

— Οἱ Τρῶες τοῦ Βερολινὸς παρεστάθησαν ἐσχάτως μετὰ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ Μονάχου.

— Νέον δρᾶμα τοῦ Παύλου Λινδάου ὁ Κωμῶδης παρεστάθη ἐν τῷ Βερολινάϊφ Θεάτρῳ.

— Ὁ Πλανώμενος Ὁλλανδὸς τοῦ Βάγνερ ἀνεβιβάσθη τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ ἐσχάτως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς Λίλλης.

— Ἡ Κυρία Χρυσάνθεμον. Τριὰς ἡ εἶνε ἡ ἐπιγραφή νέου μελοδράματος τοῦ γάλλου συνθέτου Μεσσαζέρ, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὁμωνύμου χαιρεστάτου μυθιστορήματος τοῦ Πέτρου Λοτῆ. Τὸ ἔργον παρεστάθη ἐν τῷ Λυρικῷ Θεάτρῳ τῶν Παρισίων μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

(10) Τίς δύναται νὰ μοῦ ὑποδείξῃ τὸ ἄριστον σύγγραμμα διὰ Σκάκι, γραμμένον εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν;

Σκακιστής.

(11) Πολὺ ἐπεθύμουν νὰ ἀναγνώσω ὀλίγους στίχους τοῦ Ἑλλήνου τὴν καταγωγὴν καὶ περιουλήτου γάλλου ποιητοῦ Jean Moréas, νὰ ἰδῶ τί λογῆς εἶνε.

Περίεργος.

(9) Ἀπάντησις. Συνήθως δίδει ὁ κύριος τὸν δεξιὸν βραχίονα εἰς κυρίαν, διότι στηρίζεται καλῆτερον ἐπ' αὐτό. Ἀλλὰ τὸ ὀρθότερον εἶνε ὅπου ὑπάρχει συγκέντρωσις κόσμου πολλῇ ἢ ὅπου ὁποσδήποτε ὁ κύριος δύναται νὰ εὐρεθῇ εἰς ἀνάγκην νὰ περιποιηθῇ ἢ νὰ προστατεύσῃ τὴν κυρίαν, νὰ δίδῃ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα, ἵνα ἔχῃ ἐλεύθερον τὸν δεξιόν. Οἱ ἱππῶται ἐδίδον τὸν ἀριστερὸν βραχίονα σχεδὸν πάντοτε.

Μίμης.

Ο ΜΑΝΙΩΔΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ

